

Větvičko zelená

Javory

Větvičko zelená
komu jsi souzená
ten smrti uniká z drápů
ve větru chlap chce bít
větvičko zelená
zbojníka nespoutá žena

do rukou mých
svou slávu dej
a nech ji být
já vím co s ní

jen tak mě můžeš celou mít
rozhodni sám
kam hvězdy tmou nás povedou
projdem tu pouť
buď každý sám
nebo ve dvou
sláva je vodou divokou
končí svou cestu před řekou
nakonec zmizí s táním sněhu
tam v údolí

kdo v dálce vidí
malou hvězdu blikavou
ten možná ví
co si má počít se slávou